

Sami Fiul's Ketubbah

COMUNITATEA EVREILOR DIN GALAȚI
SECȚIA CULTULUI

ACT
DE CUNUNIE RELIGIOASĂ
(SCRISUL DOTAL)

In numele lui Dumnezeu

În a și a săptămânii, în a și a lunii
a anului dela trecerea lumii, data obișnuită
la noi, în Galați, tândral *Sami Fiul* fiul lui
a sîc D-rei *Neti*
fiica lui „Să-mi fi soție în conformitate cu
legea lui Moise și Israel: eu voi munot, te voi atima, te voi hădri și te
voi înțelegi precum e obiceiul bărbatilor evrei, cari munotesc pentru
soțiile lor, le stimează, le hrănesc și le înțelegi precum e drept.
Să îți dai fie un dar de 200 arginți covenși conform hotărîrii Torei
cât și hrana, îmbrăcămîntea și în genere datoria impusă soțului evreu,
precum obișnușia soțal evreu în toată lumea.
D-re a constîmțit să-i fie soție și i-a adus
sestee din casa pătușească, fie în arginți aur, fie în obiecte de găteală,
de îmbrăcămînt, de gospodărie, așternut de palat, etc. Toate le-a primit
mirele în valoare de 100 arginți. Ia care a adăugat din averea sa încă
100 arginți. În total darul se uoră la 200 arginți.
Tândral mirele, a sîc astfel: „Garanția
acelui de căsătorie, de zestre și de supliment, sau asupra-mi și asupra
moștenitorilor mei, qd mă vor urma, de a plăti din averea și din pose-
siunea cea mai scumpă ce am acum și ce voi posedea în viitor, fie
bunuri garantate sau nu, toate să servescă drept garanție și gaj de a
se achita din ele valoarea acestui act — de căsătorie — de zestre și de
supliment, ba chiar și din bunurile ce le pot pe mine, atît în timpul
vieții mele, cît și după viață, din ziua de astăzi și pînă în veci. Garanția
obligatorie a acestui act de căsătorie, de zestre și de supliment a luat
asupra-și acest mire, tândral
cu garanția obligatorie, de a plăti seestre și suplimentul, ca la toate
actele făcute cu riposarea stabilită de înțelepții noștri, fie amintirea lor
apre binecuvîntare”.
Din partea tândralui în favoarea D-rei
fiica lui tot ce-i scris și explicat în actul acesta
este exact și cu drept de executare.

Martori

Subscris de noi astăzi *1 Iunie* 1949

Semnătura oficiantului,
Leopold J. Margulies

TIP „ARGHUS”

This is the second page from the ketubbah from my marriage to my wife, Neti, which took place in 1949 in Galati. I met my wife when I was in the army, in the regiment of the Railways; we met in Bucharest in 1949, when I had furlough, at a cousin of mine, where she was also invited. I remember I was wearing my uniform then. Neti was from Galati, born there in 1928. She came from a Jewish family as well, and she had two brothers, Izu and Misu Marcus. I don't know what her father worked when he was young, when I knew him he was already retired. We fell in love, but we had to have an engagement first, those were the times. But the engagement took place without me, because I was in Chitila, with the regiment, and the winter was so hard, that I couldn't get to Bucharest. So the engagement was made in my absence, they only had a photo of me, and said: 'This is the fiancée, but he cannot come'. The engagement was held in her home, in Galati, and it was a religious one, a rabbi came to do it. We got married 3 or 4 months after that. In order to

marry my wife in 1949, I had to be released from the army. The wedding was in June, and it was a real Jewish wedding, like you don't see very often today. It took place in Galati, in my father-in-law's house. My parents and her parents met, they established how to help us start a new life. There was a big party in the garden, all my relatives from Bacau, Bucuresti, Moldavia came, and all her relatives from Galati. There were two schils in Galati, in the same courtyard, on Bernard Andrei street. One was the one of the handicraftsmen, and the other was a beautiful temple. We had our wedding in the schil of the handicraftsmen, which today is the canteen of the Jewish community in Galati. We were called out to Torah, then the ketubbah was written: we were at the table, my father was on one side, her father on the other, I felt like a prisoner, there was no way out! This is a joke, of course, I wanted desperately to be with that woman, who understood me so well? [he starts crying].